

Erzsébet-szobrot avattak Mórahalmon

Zenés műsorral kísért szoboravatót tartottak tegnap Mórahalmon. A közelgő nőnap tiszteletére a mórahalmi gyógyfürdő előtt felavatták Kligl Sándor szobrászművész Erzsébet elnevezésű szobrát, amely örök emléket állít a nőknek és az életet adó víznek. Az ünnepélyes leleplezés előtt beszédet mondott Nógrádi Zoltán polgármester, aki minden férfi nevében megköszönte a hölgyeknek azt a tudást és szeretetet, amely nélkül nehezen tudnánk megküzdni az élet mindennapos problémáival. Kligl Sándor elmondta: alkotása a női lét csodálatra méltóságát jeleníti meg.

A szoboravatáson Nógrádi Zoltán és Kligl Sándor mellett részt vett Balogh László országgyűlési képviselő is. A politikusok és az alkotó a szobor leleplezése után egy-egy szál szegfűvel kedveskedett az ünnepélyesen megjelent hölgyeknek, akik tegnap a mórahalmi gyógyfürdőbe is jöhettek be.

Balogh László és Nógrádi Zoltán avatta fel a szobrot. Fotó: Karnok Csaba

A legöregebb és a legfiatalabb képviselő a csárdában Múltidézés a jelenig

Géczi József és Ujhelyi István szocialista országgyűlési képviselő volt a vendége a Közéleti Kávéház szervezésében a „Legöregebb és a legfiatalabb képviselő” címmel tegnap este a Roosevelttéri halászcárdában megtartott rendezvénynek.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A két kormánypárti politikus beszélgetőpartnerre, Gróf Róza kisebb bakival indított, ugyanis MSZMP-s képviselőként szólította meg őket. A „rend” néhány másodperc alatt helyre állt, ezután Gróf Róza múltidézésre kérte a nagyobbik kormánypárt két tagját. Az egykori reformkörös, az 1991 óta országgyűlési képviselő Géczi József részletesen beszélt az 1988-89-es időkről, a békés átmenetről és a rendszerváltásról. A politikai hangsúlyozta, mindenki másként élte meg azt az időszakot és magát a rendszerváltást. Ujhelyi István a „rég” időről szólva megjegyezte, neki

1993-ban teljesen természetes volt, hogy valamiféle közösséget keresve az MSZP-ben kezdi politikai pályáját. Azzal mindannyian egyetértettek, hogy 1998-ban a szegedi fiatalok „megmutatták” magukat, de végül lemaradtak a rendszerváltásról.

Arra a kérdésre, hogy „Hol vannak a rendszerváltáskor megismert bátor értelmiségiek?”, azt válaszolták: sajnos egy részük elfordult a politikától, másik részük pedig a háttérbe vonult. Ujhelyi hozzátette, a jobboldalon egyre több a hidegvérű, a szellemi műhelyektől magát távol tartó politikus. A jobboldali érzelmű értelmiség kiszolgálja a jobboldalt, míg a baloldali érzelmű értelmiség főleg a baloldalt kritizálja.

Bár a halászcárda különönméretű zsúfolóság megtöltötte szegediek előtt Géczi és Ujhelyi többször is hangsúlyozta, tudják, nem választási gyűlésen vannak, mégis vissza-visszatérően élesen bírálták Orbán Viktort és a jobboldalt, főleg a Fidesz-MPSZ kampányát.

Fogyasztani kell a vécéhasználatért

Több mint egy éve bezárták a nyilvános illemhelyet a vásárhelyi nagyállomáson. Az utasok csak a presszó vécéjét használhatják, de csak akkor, ha fogyasztanak valamit.

Zárva volt a vásárhelyi nagyállomás nyilvános vécéje. A presszóban van egy, de ezt csak akkor használhattam, ha fogyasztok. Vettem egy kávét, és így megkaptam az illemhely kulcsát – hívta fel szerkesztőségünk telefonos ügyeletét Szabó Sándorné.

Tegnap délelőtt mi is körbesétáltunk az állomáson. Az illemhely összefirkált ajtaján hatalmas lakat lóg. A peronon várakozó egyik utas útbaigazított minket, amikor a vécét kerestük.

K. T.

Hangjelzéssel balesetet előzhetnének meg a kerékpárosok

Bringások csengő nélkül

A biciklis közlekedés alapfeltételei közé tartozik, a városi bringások jelentős részének még sincs csengője. A gyalogosok és kerékpárosok közti „kommunikációt” segítő eszközre kicsi az igény, emiatt pedig nő a balesetveszély. A rendőrök csak a lámpát és a villogót figyelik, a csengőhasználat ellenőrzésére nincs lehetőségük.

Noha a KRESZ a kerékpár tartozékai közé sorolja, a városban közlekedő biciklik legalább felén nincs csengő. A kerékpárosok és gyalogosok balesetveszélyes „találkozóinak” elkerülésében jelentős szerepet játszó eszköz ára mindössze pár száz forint, sokan mégis fölöslegesnek tartják – inkább kiabálva hívják föl a járókelők figyelmét magukra. Gyorsteszünk azt mutatta: a Stefánián szembejövő első tíz bringásból csak háromnak volt csengője.

Túri Zoltán, a Szilléri sugárúti kerékpár szaküzlet munkatársa szerint a fiatalok szinte egyáltalán nem keresik a baleset-megelőző eszközt, és az általuk eladott bicikliknek is csupán tíz százalékán van csengő. Mint mondja, gyárilag szinte egyik bringára sem szerelnek csengőt, aminek az lehet az oka, hogy a divatos biciklik váltói miatt körülményes fölrakni azt kormányra.

– Én gyakran használom, ha a városban tekerek, mert nálunk a biciklúra ugyanúgy rámennek a gyalogosok, mintha járdán sétálnának. Ha kitarotán csöngetek, legalább nem kell lefékezniem vagy összevissza kanyarognom minden „eltévedt” gyalogos miatt – mondta a télen is kerékpárral közlekedő fiatal ember. Hoz-

A KRESZ a kerékpár tartozékai közé sorolja a csengőt, mégis kevesen használják

Fotó: Frank Yvette

zátette: vevőik az országúti forgalomban ajánlott fényviszavevő mellényt sem keresik, és a bukkósíakra is inkább csak a sportolók tartanak igényt.

A Prolog kerékpár üzlet és szerviz munkatársa, Labancz Attila is megerősítette: nem jellemző, hogy gyári tartozéka lenne a bicikliknek a csengő. Ha mégis van rajta, akkor azt ők szerelik rá. Szerinte a városban tekerő bringások nagyjából felének nincs csengője – a gyerekre jellemzőbb inkább a használata. Villogót és lámpát is csak az utóbbi években kezdtek vásárolni a kerékpárosok.

– Hamarosan talán elkezdik belátni a bringások, hogy nem a

LÁTSZANI KELL, NEM HALLATSZANI

– Mi a láthatóságra figyelünk elsősorban, ebből a szempontból nem fontos, hogy használ-e valaki csengőt vagy nem – mondta Kónya Zsolt, a Szegedi Rendőrkapitányság közlekedérendészeti osztályvezetője. A főhadnagy hozzátette: a kis eszköz a gyalogos és biciklis közlekedés viszonyában lényeges – noha ez a kettő elvileg el van különítve. A gyakorlat azonban azt mutatja: egyik fél sem tartja be, hogy csak a saját „sávjában” haladhat, és a kerékpárút-hálózat sem közelíti meg a hollandiai infrastruktúrát, nem beszélve a közlekedési kultúráról. Emiatt a csengő szerepe mégiscsak kiemeltté válik. A hiányos felszereltségű drótszamarak tulajdonosait leginkább figyelmeztetik – bírságot, feljelenteni csak „kritikus közlekedési körülmények” esetén szoktak.

rendőr miatt kell fényviszavevőt, lámpát, csengőt használniuk, hanem a saját biztonságuk érdekében. Sokan viszont még

mindig csak a maguk kárán tanulnak – hangsúlyozta Labancz Attila.

T. R.

Hogyan tanuljunk angolt ötvened magunkkal?

Tatár bifsztek rendel – a menzán

Alig egy hónapja indultak be az ingyenes szegedi angoltanfolyamok. Az Arany János-iskolában tanuló legnagyobb létszámú csoportot látogattuk meg. A példamutató elődöt hallgatva kiderült, nem kidobott pénz a város fizette nyelvóra.

Mint ha a kicsik és nagyok családlátogatásra érkeznek a szegedi Arany János Általános Iskolába. Kinn nagy pelyhekben szállingózik a hó, az ingyenes angoltanfolyamra érkezve tálcán kínálják magát a hagyományos angol beszédtema: az időjárás.

– Az évszakok később következnek a tankönyvben. Remélem, akkor már csak emlékezetből idézzük fel a havat – tereli más témák felé figyelmemet Fűg Zsolt nyelvtanár. Az alagsó-

ri ebédlőben tartja az óráját: a kockás terítős menzaasztalok köré nagy létszámú csoport gyülekezik. Zsolt erőt próbáló létszámot, ötven felnőtt diákot vezényel. És nem először. – Tavaly is két ötvenfős csoportot vittem párhuzamosan, idén ugyanennyien váltják egymást hetente kétszer másfél órában – magyarázza. Közben „bemosakszik”, mert táblatörléssel kezdte a del-

utáni tömegoktatást. – Nem ördögös dolog, persze teljes erőbedobással küzdök. Korábban gyerekeket tanítottam, ők rövid távon jobbak. Gyorsabban vág az eszköz, verhetetlenek például a szótanulásban. A felnőtteket viszont nem kell biztatni, és sokkal jobban terhelhetők.

A meglett korú diákok a „becsöngetésig” mormolva ismétlik az új szavakat, átnézik a leckét.

„Az első sorba ülök le az öregúr mellé. Megvárom, míg befejezi a mobiltelefonálást” – gondolom, de a nyolcvanestendős nyugdíjas tanárember fel is kér egy mosollyal padtársának. – Eddig nehezen ment a kiejtés, de most betettem a hallókészülékem – sügja Kovács Szilveszter, a tanfolyam korelnöke. Elpirulok, akkor hát nem telefonált. Zsolt a táblánál állva érdeklődik, kinek van kérdése az előző leckéhez. Senki nem mer jelentkezni – zavarban van a társaság. Kneip Lászlót a lányai cikizték. Azt mondták, túlságosan „thüringiai” a kiejtése.

Urbán Cintia a Táltos-iskola ötödik osztályában is angolozik, neki az esti óra kiváló gyakorlás. Padtársa az édesanyja, Tábi Tünde, aki csendre int minket. Lám, a tanár úr kikérdezi a leckét. Mi Cintióval lapitunk, mert anya és lánya nem ír házi feladatot. „Buszos téma volt, mi nem járunk busszal” – kacsintanak. A hátunk mögül egy szakállas nebuló menti a helyzetet, elkalauzol angolul a vadasparktól a sportszarnokhoz. Zsolt türelmesen hallgatja, majd megkérdezi, mindenki jóllakott-e óra előtt. Ma gondolatban ugyanis étterembe megyünk. Kedvükre rendelhetünk tatár bifsztek, szegedi hallét, vagy ki mit szeret és tud – angolul.

DOMBAI TÜNDE

INGYEN – 6,7 MILLIÓBÓL

■ Februárban 2100-an iratkoztak be az ingyenes tanfolyamokra. Az 51 csoportot a termék biztosító iskolák tanárai oktatják, melléjük a szervező Szegedi Városkép Kft. végzős egyetemistákat toborzott. Óradíjait és az ingyenes tankönyveket az önkormányzat fizeti; a 32 órás tanfolyam a városnak 6,7 millió forintjába kerül.

Angolos padtársak: Kovács Szilveszter és Kneip László

Fotó: Schmidt Andrea